

HTML, XHTML, DHTML

Język HTML (HyperText Markup Language) jest oficjalnym formatem, jak również językiem opisu dokumentów WWW zawierających hiperłącza^[1] do innych stron WWW. Został on powołany do życia w roku 1989 przez Tim'a Berners-Lee i Anders'a Berglund. Pierwsza wersja HTML'a była bardzo prymitywna – pozwalała jedynie na prostą hierarchiczną prezentację informacji tekstowych. W kolejnych odsłonach specyfikacji standardu HTML dodano obsługę czcionek, tabel, zamieszczania obiektów multimedialnych. Nie jest on językiem programowania, lecz zbiorem reguł umożliwiającym formatowanie dokumentów WWW.

Opisując dokumenty hipertekstowe wymagane jest przestrzeganie pewnych reguł. Dzięki HTML można zapisać informacje dotyczące wyglądu strony. Na podstawie tego opisu, zawartego w dokumencie WWW, przeglądarka może odtworzyć wygląd strony WWW i wyświetlić ją na ekranie. Dokument HTML jest zwykłym plikiem tekstowym, w którym znajdują się polecenia HTML. Przy jego tworzeniu korzysta się z opisowych identyfikatorów (znaczników) służących do rozróżniania poszczególnych części w dokumencie. Znaczników używa się do dzielenia dokumentu na logiczne części (m.in. tytuły, akapity, tabele). Znaczniki po pierwsze określają strukturę dokumentów (aby przeglądarka mogła go wyświetlić), po drugie, określają odsyłacze, które kierują programy do istotnych części dokumentu. Wszystkie znaczniki zaczynają się znakiem „mniejsze niż” („<”) i kończą znakiem „większe niż” („>”).

Elementy zamykające są podobne do elementów otwierających, z tą różnicą, że w elementach zamykających, tuż za znakiem „<” znajduje się prawy ukośnik „/”(ang. slash). Cały dokument powinien być objęty parą znaczników <HTML> </HTML>, definiujących początek dokumentu. Między nimi powinna znaleźć się para znaczników <HEAD> </HEAD>, które definiują nagłówek i

elementy opisujące dokument HTML. W części „HEAD” należy umieścić element <TITLE></TITLE>, który precyzuje tytuł strony, wyświetlany na pasku tytułowym przeglądarki. Ważną rzeczą, która także powinna znaleźć się w części nagłówka jest informacja o stronie kodowej dokumentu. Strony kodowe są standaryzowane przez organizację ISO. Dla Polski przewidziany jest standard ISO-8859-2, który stał się także Polską Nomą. Jeżeli chcemy, aby polskie litery diakrytyczne były poprawnie wyświetlane, powinniśmy tworzyć dokument w tym standardzie. Pozostałe informacje powinny być objęte z kolei znacznikami <BODY> </BODY>, które określają „ciało” strony WWW, innymi słowy zawartość. Przykładowo do oznaczenia w dokumencie HTML tytułu najwyższego stopnia używa się elementu H1. Przykład:

```
<HTML>
```

```
<HEAD>
```

```
<meta http-equiv="content-type" content="text/html;  
charset=iso-8859-2">
```

```
<TITLE> Tytuł strony </TITLE>
```

```
</HEAD >
```

```
<BODY>
```

```
<H1> Tytuł </H1>
```

```
</BODY>
```

```
</HTML>
```

Jak widać znaczniki są tekstami ASCII. Jest to cecha wszystkich elementów HTML. Z tego też względu dokument HTML można utworzyć za pomocą najprostszego edytora tekstu, ręcznie dodając znaczniki. Metoda taka jest dość męcząca, dlatego lepiej skorzystać z dostępnych na rynku edytorów, które pomagają (m.in. poprzez kolorowanie składni) tworzyć takie dokumenty. ^{[12][13][15]}

DHTML, czyli Dynamic Hypertext Markup Language (dynamiczny hipertekstowy język znaczników) to rozszerzenie języka HTML o nowe możliwości: dokładne określenie położenia obiektów (pozycjonowanie) i wynikającą z tego możliwość animacji, użycie dowolnych, ładowanych z Sieci typów czcionek, pełną interakcję, zmiany „w locie” zawartości strony i stylów oraz tzw. filtry i przenikania. Wszystkie te możliwości całkowicie integrują się z HTML-em. DHTML nie powinien być rozumiany jako nowa, odrębna technologia. W rzeczywistości to zespół (nawet nie do końca ze sobą powiązanych) rozszerzeń, dodających pewne nowe właściwości poszczególnym elementom strony.^[14]

Dynamicznym HTML-em bardzo często mylnie nazywa się technologie umożliwiające dynamiczne generowanie dynamicznych stron WWW. W skład DHTML wchodzi technologie takie jak (X)HTML, DOM, CSS, SVG (i inne aplikacje XML-a), rozszerzenia przeglądarek (np. w postaci filtrów) i JavaScript (lub inny język skryptowy działający po stronie przeglądarki stron WWW), który jest najistotniejszy, ponieważ dzięki niemu można „wprawić w ruch” pozostałe technologie. Po raz pierwszy, w czerwcu 1997r., obsługa DHTML została zaimplementowana w przeglądarce Netscape Navigator 4, aczkolwiek obsługa DOM była bardzo ograniczona, przez co tworzenie skryptów nastroczało licznych trudności.

W październiku 1997 Internet Explorer został wzbogacony o obsługę DHTML. W przeciwieństwie do Netscape Navigator’a, była to bardzo elastyczna implementacja DOM.

Niestety obie implementacje nie były ze sobą zgodne. W październiku 1998 roku W3C^[2] ogłosiło ostateczną i oficjalną wersję standardu DOM (zbliżony do wersji Microsoftu), co umożliwiało opracowanie przeglądarki, która obsługiwałaby DHTML na podstawie oficjalnych standardów.

XHTML w języku angielskim oznacza Extensible HyperText Markup

Language co w języku polskim brzmi: „rozszerzalny hipertekstowy język znaczników”. Jest to aplikacja XML. Służąca do tworzenia stron WWW ogólnego przeznaczenia. XHTML jest następcą nierozwijanego już języka HTML, którego specyfikację przygotowuje organizacja W3C. W odróżnieniu od HTML-a, dokumenty pisane w XHTML są zgodne ze specyfikacją XML. Atutem XHTML jest możliwość łączenia z innymi językami zgodnymi z XML, np. MathML czy SVG. Obecnie nowe przeglądarki, takie jak Firefox czy Opera, praktycznie w pełni obsługują XHTML, lecz przeglądarka mająca ciągle największy udział w rynku – Internet Explorer – w ogóle nie obsługuje XHTML-owego typu zawartości. W praktyce zmusza to webmasterów do stosowania dla dokumentów XHTML starego HTML-owego typu zawartości – dzięki temu, że XHTML w wersji 1.0 „symuluje” HTML 4 (tzn. posiada praktycznie taki sam zestaw elementów i atrybutów), wyświetlanie XHTML jako HTML nie sprawia większych problemów w żadnej przeglądarce. Jednak obecnie coraz częściej wykorzystuje się metodę negocjowania zawartości do prezentowania XHTML-a w Sieci.^[13]

^[1] Pewien fragment dokumenty opisanego w języku HTML. Jest tekstem zawierającym łącze do informacji przechowywanej w sieci WWW. Najczęściej jest to łącze do innej strony WWW. Do oznaczenia łącza stosuje się zwykle pogrubienie lub podkreślenie, jak również można zastosować inny kolor liter.

^[2] World Wide Web Consortium – organizacja zajmująca się ustanawianiem standardów pisania i przesyłu stron WWW.
<http://www.w3.org/>

[13] „Html- to proste ”, McBride P.K, McBride N, Warszawa: ReadMe 2001.

[14] „DHTML – Dynamiczny staruszek’, Radosław Tereszczuk, <http://www.cyber.com.pl/archiwum/9/7.shtml>

Jeśli szukają Państwo pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebują Państwo fachowych konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - profesjonalna pomoc w pisaniu prac w granicach prawa.